

TAKOVÁ• TO BYLA PATÁ•LIE...

Pondělí, 06 listopad 2023

Lidi, to snad není - možná! Spíjchala jsem dobrý skutek zcela proti světu... Představte si typický pražský panelák, dvacet pater, čtyřicet králičích doupat o rozloze 60 m², v každém jedna rodina, společně schodiště s nosností - paní a paní, nastávající s domovním demem, na kterou je pubertální rukou dopřáno aždě. Doneslo se ke mně, že obyvatelů nedaleko vilových čtvrtí nám kají termity. Burouští jedni...

To máte tak.

Když chcete v malém bytě něco přestavět, musíte posunout všechny ostatní - a děvat sakra bacha, abyste se ve vlastním oběděku nezazdili za živa. Tak jsme se nedávno rozhodli koupit nový gauč. Náji stávkou hned kamarád byl mádným v šestém bytovém designu u nás za Husáka. Ten gauč zažil dva pelichá - psy, tisíce balů a - a - hodná hodná zadka. Když dorazila nový pohovka, vzdychali jsme nadšeně. Obědvák se proměnil v rytá - ská - sál a náji praživá veterán putoval z bytu.

„Že nepoužijte staré věci pro nové...“ zazněla mi v hlavě při snídávce od Světlá a Uhlíře.

„Že když barva jedivá - a práská...“ Achjo, chudák gauč.

„Byly kdysi lesklé, byly chromové...“

Vzpomněla jsem si, jak jsem na našem gauči metala veletě jako

žestiletá holka.

„Že tebe se jim na smetišti stáská.“

Záběr na opuštěnou gauč zavalenou odpadky - zamáčkla jsem slzu a rozhodla se: „Stájt! Zadržte! My si ten gauč necháme, postavte ho tady přede dveřmi. Dáky.“

Stávající zmizeli a moje praživá pohovka zůstala přede bytem. Co tebe? Do bytu se nevejde. Dohodli jsme se, že gauč na pár dnů postavíme nenápadně pod společně schodiště ke vchodovým dveřím do paneláku a zatím vymyslíme, kam s ním dějt.

Stalo se.

Abychom

nedřídili sousedy zneužívající náš společný prostor, vytiskla jsem na poštovní A4 ceduli: „Toto je jen dočasné řešení, do kolika dnů odklidíme. Francová“ a nalepila ji na opěradlo gauče.

Když jsem se

druhý den táhla v deset večer z práce, potkala jsem u metra sousedku.

Neodpověděla na pozdrav. Pubertální Honza, který vycházel z našeho vchodu,

kroutil hlavou a huhlal: „Tak to je teda fakt hustá! To je hustá!“ a

zmizel ve tmě.

Vstoupila jsem

do baráku a ucítila smrad. Chodbou se neslo hlasitě chrápnění. Rozsvítila jsem a

http://www.kudlanka.cz

Vytvořeno pomocí Joomla!

Generováno: 1 December, 2023, 03:18

hrozně se lekla. Na našem gauči ležel bezdomovec, ze kterého boty mu koukaly černé prsty a palcem u ruky ucpával hrdlo průzdušnice fláčky od Tuzemsku. Cedule s napsím: "Toto je jen dočasné řešení, do několika dnů odklidíme. Francová" nad jeho nohama byla už jen komickou souhrou okolností.

Zůstal celá věčnost
v kůži. Pod gaučem se nashromáždila spousta igelitek s nejasným obsahem a tenhle životně- trosečně- k spal a spal a spal. A já nespala a nespala a přemýšlela, jestli ho mám jít vzbudit a vyhnat chudáka do zimy, nebo ho odvést spáček- ho k popelnicím.

A když jsem se
rozhodla ho vypudit verbálně, tak se oteplilo a náš druhý- bezdomovec zmizel i gaučem někam do prádelny.

Tak jen doufám,
že to není jen dočasné řešení.

Renata Francová